

ויזרע יצחק

פרשת "צו" שבת "זכור"
הפטרה: "ויאמר שמואל"
יג' אדר ב' תשע"א

יוצא לאור ע"י מדרשת
"ויזרע יצחק"
ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל

ב"ש	חיפה	ת"א	י"ם	כניסה
17:30	17:20	17:30	17:13	
18:27	18:27	18:28	18:26	יציאה
19:04	19:03	19:04	19:07	ר"ת

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" (תענית כ"ט.)

הגיגים מפרשת השבוע

"צו את אהרן" (ויקרא ו, ב)
אין צו אלא לשון זירוז (רש"י)

למדנו בגמרא ש"גדול המצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה" (קידושין לא) והטעם, לפי התוספות, לכך שיש עדיפות למי "שמצווה ועושה" על פני מי "שאינו מצווה ועושה" הוא משום שה"מצווה ועושה" דואג ומצטער יותר פן יעבור ולא יעשה את אשר הוא מצווה ואילו זה ש"שאינו מצווה" אינו דואג, אם יצא לו יעשה, אם לא יצא לו לא יעשה. רעיון זה רמוז בדברי רש"י "אין צו אלא לשון זירוז". כלומר, היכן שיש ציווי שם צריך זירוז מיוחד, כי היצר פועל את פעולתו ומציב מכשולים בדרכו של האדם לביצוע הציווי, ואם לא יתחזק ויזדרז האדם במעשיו, לא יעלה בידו לגבור על יצרו.

(חנוכת התורה)

"זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה" (ויקרא ו, ב)
נימוס היה וקילוסין הוא, שכל המתגאה נידון באש. (מד"ר).

החיד"א מבאר את המדרש לפי מה שכתב **רבי חיים ויטאל**, בשערי קדושה, שהגאווה היא מיסוד האש. וידוע שהקטגור הנכבד מן העבירה הוא עצמו זה שמעניש את בעל העבירה, וכמו שאומר הנביא "ותמוגנו ביד עוננו" (ישעיה סד' ו). יסוד זה של המדרש אנו לומדים גם מהפרשה, "זאת תורת", כלומר נימוס היה, "היא העולה על מוקדה", היא עצמה מקטרגת ונפרעת ממנו, ונידון באש.

"אש תמיד תוקד על המזבוח לא תכבה" (ויקרא ו, ו)

הכתוב בא ללמדנו שלימוד התורה זהו "אש תמיד תוקד... לא תכבה", שהחשק והתלהבות התורה לא תכבה, והצדיקים משתוקקים תמיד ללמד לאחרים תורה ולכן גם שמענו שצדיקים שבים מהעולם הבא אל העולם הזה בכדי ללמד תורה, כמו שכתוב בזוהר (ח"ג רב) כי חפצם ללמד תורה, וזה להם שמחה להטיב ולתקן אחרים יותר מכל חיי עולם הבא, ואי אפשר לומר שאדם למד כל צורכו, ואפילו יאריך ימים כחול ויהגה יומם ולילה לא יגיע לטפה מהים מהתורה, כי ארוכה מארץ מדה. ומזה ניתן ללמוד ולהבין כמה גדול כל כך הכח של ללמד לאחרים תורה ולהרביץ תורה בישראל, עד שצדיקים גמורים, אשר הם במנוחתם ובצרור החיים העליון נשמתם, מכל מקום נפשם משתוקקת להאציל מטובם וללמד לאחרים. ודבר זה למדו מהבורא עצמו בכחית "מדעת קונם יש בם", שהרי כל ענין בריאת העולם לא היה לצורך הבורא, וכי מה צורך לו בעולם? אלא, רק משום היות הבורא טוב אמיתי, ומטבע הטוב להטיב לזולתו אפילו קטן ממנו מאוד, לכך האציל מטובו לעולם ומטיב לברואיו. וכך ראוי לכל איש אשר יראת ה' בלבו, להתאזר חיל למלחמת ה' להקים את דגל התורה.

(יערות דבש)

"ואת הקרב ואת הכרעים ירוזין במים ויקטר משה את כל האיל המזבוח" (ויקרא ז' כא)

לפי המבואר בפסוק משה ביצע בעצמו גם את עבודת הרחיצה והנקיון של הקרבים, כי אין גבהות לפני המקום, ולא היה אצל משה כל הבדל בין רחיצת הקרבים, שהיא עבודה בזויה, לבין "ויקטר משה את כל האיל המזבוח" שהיא עבודה מכובדת.

(אזנים לתורה)

"נר ה' נשמת אדם" העלון השבועי מוקדש לע"נ:

הרה"ג מרדכי צמח אליהו בר מזל טוב זצ"ל נלב"ע כה' סיון תש"ע

יצחק אוהיון בר סולטנא ז"ל נלב"ע י' אייר תש"ע
אברהם בן חמו בר סימונה ז"ל נלב"ע ה' טבת תשע"א
שמעון בן חמו בר מסעודה ז"ל נלב"ע ד' שבט תשע"א

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת :

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל
נלב"ע י"א ניסן תשס"ז

יצחק בנימין בר שורין ז"ל
נלב"ע יג' אדר ב' תשל"ג
ת.נ.צ.ב.ה

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל
נלב"ע יג' אדר ב' תשס"ה

אין לעיין בעלון בשעת התמלקה

לא לשמור על קדושת תגליון

”זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה” (ויקרא ו ב)

לכאורה ”הוא העולה” הכתוב בפסוק נראה מיותר, מתוך ה”כלי יקר” ש”הוא העולה” מרמז על מה שאמרו חז”ל ”שכל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה” ועל זה אמר הכתוב: ”זאת תורת העולה” כלומר, העוסק בתורת העולה, ”הוא העולה”, הדבר הזה טוב כמו הקרבת העולה עצמה, ולמרות שלפי המסורה בפסוק כתוב ”הוא” אנו קוראים ”היא”, משום שה”הוא” מוסב על ספר התורה כי ספר הוא בלשון זכר ותורה היא בלשון נקבה.

”במקום אשר תשזוט העלה תשזוט הזוטאת לפני ה’ קדש קדשים היא” (ויקרא ו יז)

בגמרא (סוטה לב:) מבואר שהטעם שהחטאת נשחטת באותו המקום בו נשחטת העולה הוא כדי לא לבייש את עוברי העבירה, כך שמי שרואה את השחיטה אינו יודע אם לשם חטאת או לשם עולה. מבאר ה”משך חכמה” שכאשר מדובר בקרבן ”חטאת” שבא על חטא בשגגה, מקפיד הכתוב לציין תיכף שהשחיטה היא ”במקום אשר תשחט העולה” ואחר כך מובא ש”קודש קדשים היא”, אולם כאשר מדובר בקרבן ”אשם” שבא גם על חטא בזדון, כאן כבר לא מזכיר הכתוב בסמוך ”במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם” (ויקרא ז ב), אלא קודם כתוב ”קדש קדשים הוא”, ואחר כך ”במקום אשר ישחטו”.

”ובשיר זבזו תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל” (ויקרא י טו)

קרבן ”תודה” הוא ממשפחת קרבנות ה”שלמים”, אולם בעוד שקרבן ”שלמים” נאכל לשני ימים הדין הוא שקרבן ”תודה” נאכל רק ליום אחד, מדוע? מתוך רבי אברהם מרדכי מגור שאת קרבן תודה מביאים על מנת להודות על נס שקרה לאדם, והרי בכל יום ויום מתרחשים אתנו נסים חדשים, ”ועל ניסך שבכל יום עמנו”, ואיך יאכלו מהנס של אתמול על הנס של היום.

”את הזוזה להניף אותו תנופה לפני ה’” (ויקרא י טז)

בפסוקים מבואר שאדם שמביא קרבן שלמים נותן את החזה והשוק לכהן, מסביר רבינו בחיי שהטעם שדווקא שני אברים הללו, שהם חזה ושוק, התיחדו לתנופה על גבי המזבח ונתנו לכהן הוא משום שאברים אלו הם סבת התנועה באדם ובשאר בעלי החיים, כי הלב הפועם ומתנועע נמצא בחזה, ותנועת כל בעל חי יסודה בשוקים הוא, ולפיכך באה התורה ומצוה את מקריב הקרבן שיביא אל פני המזבח את שני האברים הללו שהם בעלי התנועה על מנת להודות ולשבח בזה לאדון הכל המעמיד כל העולם כולו בכח תנועת הגלגלים, וזהו שאמרו למי שארבע רוחות העולם שלו ולמי שהשמים והארץ שלו.

”ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה’ לעשות” (ויקרא זז ה)

כשעוקבים אחר הפסוקים רואים שהתורה אינה מפרטת מהו הדבר הזה ”אשר צוה ה’ לעשות”, מסביר ה”אור החיים” הקדוש, שלפי המדרש למשה רבינו היה דין של מלך ועליו נאמר: ”ויהי בישראל מלך” (דברים לג ה), והדין של מלך הוא ש”מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול” (קידושין לב:), והנה עם ישראל רואה את משה מבצע עבודות בזויות שאפילו עבד עברי אסור שיעשה אותם לאדונו, לרחוק אותם במים, למשוך את כל גופם וכל אותם העבודות המתוארות בסדר המעשה, ואין לך זלזול במלך גדול מזה, לכן הקדים משה ואמר ”זה הדבר אשר צוה ה’”, מפי ה’ נאמר לי לעשותו ודוקא זה ולא אחר, כי המלך מדעתו אסור שיעשה כן הגם שיחפוץ למחול.

היכוננו לקונצרט סיום הבקשות תשע”א

בהשתתפות הפייטנים הידועים: מימון (מני) כהן ויוסף בן חמו
 יחד עם תלמידי המגמה לפייטנות אנדלוסית בבית הספר לפייטנות פ”ת
 ומקהלת הבקשות ”מאיר השחר” בני ברק.
 בליווי תזמורת אנדלוסית אותנטית רחבה ובמעמד רבנים ואישי ציבור.
 הקונצרט יערך ביום רביעי כד’ אדר ב’ התשע”א (30/03/2011)
 בשעה 19:30 באודיטוריום מתנ”ס עמישב-רח’ שיקאגו 1 פ”ת
 פרטים: בלוחות המודעות, באגף לתרבות תורנית: 9052455
 ובטלפונים: יוסף-052-3268315, אבי-054-6447141
 הנאה מובטחת. מקומות ישיבה לנשים.

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא”ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ”ח תפילין ”יד יצחק”

ברשותנו מבחר תפילין רש”י (ספרדי, אשכנזי, איטרי) להשאלה בטלפון: 052-3268315
 חברת הבקשות ”מאיר השחר” בני ברק ומדרשת ”ויזרע יצחק”
 לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע”ה יוסף בן חמו מוצ”ש 20:30 בית כנסת ”תורת ישראל” קריית הרצוג ב”ב